Anul al 55-lea
12 Pagini

EXEMPLARUL { In România: 3 lei / In străinătate: 6 lei

Nr. 201 Miercuri 27 Iulie 1938
12 Pagini P IIII

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. No. 120.288/932

ABONAMENTE
IN ŢARA
Lei 200 pe 3 luni
Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80
In străinătate în raport cu tarifu poştal şi valuta

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

ABONAMENTE
IN ŢARĂ
pe un an la
UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. şi UNIV. LITERAR câte 220 lei
ILUSTR. ROMÂNĂ şi UNIV.-SPORT câte 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

DIRECTOR
ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

Spre locul de eternă odihnă...

Ceremonia dela mânăstirea Curtea de Argeş

Durerea şi iubirea şi-au amestecat Duminică lacrimile, în ceasul sguduitor al despărţirii. Este un destin hărăzit, desigur, oamenilor, ca marea şi adevărata iubire să fie nedespărţită de încercările durerii.

A plâns norodul, a plâns fierbinte şi neostoiat, în obştească cutremurare, conducând eri la locul de vecinică odihnă pe cea mai iubită dintre Reginele lumii. A plâns tot ce a iubit în fiinţa Ei, tot ce a pierdut prin nefiinţa Ei.

A plâns graţia, bunătatea şi vitejia, care n'au cunoscut până la Ea o mai desăvârşită întruchipare. A plâns frământările şi suferinţele legate de biata noastră existenţă omenească şi de care nici Regii nu sunt scutiţi, precum nici Fiul Domnului n'a fost scutit.

„Din pricină că sunt nevoiţi să-şi înalţe fruntea ca să mă vadă — scrie nemuritoarea Regină într'una din cutremurătoarele ei spovedanii — mulţi cred că nu calc decât prin lumi pline de soare ; dar Tu, o Doamne ! cunoşti pietrele ce-mi rănesc picioarele şi mulţimea spinilor ascunşi sub trandafirii ce mi-au fost dăruiţi".

Cât omenesc în aceste cuvinte şi cât de cuceritoare sinceritate !

Când ştim, apoi, ataşamentul acestui nobil suflet de ţara şi poporul român, când ştim care a fost contribuţia ei de hotărîre şi curaj în ceasul istoric al intrării în marele război, suferinţele zilelor de înfrângere, pe care le-a împărtăşit cu aceeaşi seninătate, cu care a crezut în victoria finală ; când ştim că fiecare gând şi fiecare act al Ei n'au fost decât mărturia vie a aceleiaşi nepărmurite iubiri a poporului românesc şi semnul aceleaşi încrederi neclintite în destinele lui, nu mai e locul să ne întrebăm din ce isvoare misterioase se revărsau atâta val de iubire şi atâta nobilă durere câte au însoţit eri regescul alai pe drumurile veciniciei.

De aceea, ca în toate marile încercări ale istoriei noastre, poporul român şi-a simţit şi cu acest dureros prilej, destinele contopite în veşnicie cu destinele Dinastiei şi plângând alături de Fiul-Rege şi de celelalte vlăstare Regale pierderea Reginei Maria, printre lacrimi, gândul continuităţii Regale îi picura în suflet balsamul păcii şi al mângâierii.

Poate că de sus din seninul câmpiilor celeste, unde s'a aşezat sufletul Ei însetat de înălţimi, frumoasa Regină va fi învăluit în zâmbetul Ei fără egal, toată maiestatea înfrăţirii dintre Tron şi Popor, desfăşurată jos, la căpătâiul trupului Ei sfânt.

Şi binecuvântarea Sa se va fi revărsat în nimb de lumină asupra poporului român, pe care l-a iubit şi l-a înălţat şi care îi va păstra deapururi imagina sfântă, aşa cum Însăşi a dorit-o :

„...cu un zâmbet pe buze, cu un dar în mână, cu lumina credinţei în ochi, acea credinţă care mută munţii din loc".

M. S. Regele, Măria Sa Voevodul Mihai, principele Nicolae şi arhiducele Anton în gara Curtea de Argeş întâmpină coborîrea sicriului din vagon

SPRE CURTEA DE ARGEŞ

Regina, plânsă în zorii zilei de sute de mii de cetăţeni ai Capitalei, cari au urmărit cortegiul până la Mogoşoaia, porneşte în cântec de prahodire spre locul de eternă odihnă: Curtea de Argeş.

Trenul mortuar se desprinde uşor din gară, în acordurile Imnului Regal şi în zumzetul avioanelor cari din înălţimea văzduhului aduc ultimul salut Augustei Suverane.

Gările pe unde trece trenul mortuar sunt înţesate de lume. A coborît de pe Argeş în jos, pe drumuri de ţară, bătute de soare, mulţime de ţărani şi ţărance, bătrâni şi copii, cutremuraţi la gândul că buna şi marea noastră Suverană face ultima călătorie, spre Curtea de Argeş, vechea ctitorie voevodală, unde odihnesc glorioşii regi întregitori de ţară.

In gările Chitila, Titu, Găeşti, Goleşti şi Piteşti, drapate în falduri violete, mulţimea în frunte cu drapele îndoliate, face front, împietrită de durere în faţa trenului îndoliat.

Străjerii în uniforme albe, înşiruiţi în genunche cucernici, după ce salută cu braţul întins vagonul mortuar. Buchete de flori roşii şi violete sunt aruncate, ca un suprem omagiu, în calea trenului, care poartă spre locul de veşnică odihnă pe aceea care şi-a iubit cu nepărmurită dragoste poporul şi ţara.

Plânge intreaga vale a Argeşului.

Acolo unde ţărănimea n'a putut ajunge în vreo gară, a coborît dealungul liniei ferate, peste câmpuri, aşteptând în dogoarea soarelui, cu mâna streaşină la ochi, trecerea trenului regal.

Pe figurile tuturor, descifrai, tristeţea nesfârşită care a cuprins întreg sufletul românesc.

Transportarea sicriului dela vagonul mortuar în gara Curtea de Argeş

LA CURTEA DE ARGEŞ

Cetatea voevodală, evocatoare de scumpe amintiri istorice, pe care vremea le-a transformat în pagini de legendă, îşi primeşte Regina, alături de marii făuritori de ţară...

Cetatea lui Neagoe şi a generoasei Doamne Despina, învăluită în tăcerea munţilor şi a codrilor, cheamă la sânul ei pe cea mai mare dintre Reginele noastre, alături de gloriosul Ei soţ, Ferdinand, întregitor de neam şi ţară.

Curtea de Argeş, nume sfânt, simbol de eroism, de jertfă şi dragoste de ţară, va rămâne pururi călăuză gândului românesc, spre fapte mari.

Pelerinii îşi vor îndrepta pasul spre aceste locuri, ca spre a doua Mecă a biruinţii româneşti.

De pe văile de munţi a coborît ţărănimea pioasă, mută de durere, să se închine în faţa sicriului a cortegiului care străbate oraşul de lumină, până la mânăstire.

E atâta jale că n'o poate cuprinde sufletul mulţumii. Tristeţea pluteşte în aer, în natură, în susurul de ape, în freamăt de pădure, în cântecul de păsări.

Plânge lumea, plânge natura, în tremurul frunzelor de plopi, pe sub care cortegiul urcă la deal, spre mânăstire, în cântece de prohodire şi în bubuit de tun.

Plâng bătrânele, venite din sat de munte, cu marame cernite până în pământ... plâng copiii că Regina nu-şi va mai apleca privirea şi bunătatea sufletului Ei asupra lor, cum obişnuia când trecea prin oraş.

Trupele, înşirate dealungul drumului cu armele spre pământ şi cu capul în jos, par nişte stane de piatră.

In dangăt de clopot, cortegiul înaintează prin lumea care stă pironită pe şosea, la balcoane şi ferestre, cu ochii ţintă la sicriul de pe afetul de tun, îmbrăcat în culoarea preferată de Regină.

Dela balcoane se aruncă flori.

Cortegiul cernit, urmat de Suveranul îndurerat, de Principi, de misiunile străine, cari au împărtăşit jalea poporului nostru, de înalţii demnitari şi de armată, se apropie de mânăstire.

E ora 5 d. a. Soarele învăluie în sclipiri de aur turlele vechei mânăstiri.

Ultimul drum al Reginei presărat cu flori şi lacrimi se apropie de sfârşit.

Pe sub strasina de brazi, cortegiul intră în curtea mânăstirii, străbate pajiştea înflorită, peste care se înalţă amfore violete, cu fum de smirnă şi tămâie, ajungând până în faţa bisericii.

Coroanele şi jerbele de flori roşii şi violet, ce-au fost depuse la catafalcul Augustei Suverane, în Capitală, au fost aduse aci şi aşezate în jurul mânăstirii.

Sunt numai flori peste tot.

In acest cadru impunător pe care natura l-a dăruit mânăstirii Curţii de Argeş, Inaltul cler oficiază slujba de inmormântare, din care se desprind acorduri de tristă simfonie.

Corul intonează „Veşnica pomenire"... în timp ce din ochii celor de faţă picură lacrimi...

In bubuit de tun, ce răsună până departe pe valea Argeşului, şi în sborul escadrilelor de avioane, care dau onorul, sicriul cu rămăşiţele pământeşti, urmat de Suveran şi de membrii Familiei Regale, este purtat de ofiţeri pe umăr şi aşezat în cripta bisericii, alături de Marele Rege Ferdinand.

Trecută în lumea veşniciei, eternă Ii va fi amintirea, în sufletul poporului român.

IN GARA TITU

Trenul mortuar, trecând spre C. de Argeş, s'a oprit 4 minute în gara Titu.

Vagonul mortuar, pe tot drumul parcurs, a avut uşile deschise.

In faţa gării, pe peron şi dealungul liniei ferate, populaţia, în număr foarte mare, era întinsă pe o rază considerabilă.

Un sobor de preoţi, în frunte cu protoereii Hădeni şi Oprescu, a oficiat, la oprirea trenului în gară, un serviciu religios, ca un ultim omagiu adus marei Regine.

Gara era frumos drapată cu violet-cardinal, tricoloruri cernite şi trei splendide coroane depuse de primărie, prefectură şi garnizoana Târgovişte.

Pe peronul gării se aflau d-nii: g-ral Gherghe Radu, comandantul garnizoanei Târgovişte; colonel Cernăianu, prefectul judeţului; D. Mănescu, subprefect, însoţit de d. I. Iliescu, primul pretor al plăşii Titu, ofiţerii superiori din garnizoana Târgovişte; tribunalul în frunte cu d-nii Emil Naum, preşedinte; N. Georgescu, G. Niculescu, N. Mihăescu, C. Zirea şi Chivulescu, judecători şi judecători de instrucţie şi procurorul Semcovici; baroul de Dâmboviţa, reprezentat prin d. Mişu Cornescu; corpul medical, prin d-nii d-ri Alexandrescu, Angelo Dargento, medic veterinar şi G. Diaconu, medici şefi ai judeţului şi oraşului; şcolile şi corpul didactic din întregul judeţ, în frunte cu inspectorul şcolar Gh. Bucurică şi revizorul Gr. Mărculescu, tinerii premilitari, în frunte cu d. col. Eugen Bădulescu, Soc. Crucea Roşie, reprezentată prin d-nele Maria N. Ionescu şi d-na căp. Filip; o delegaţie de primari şi notari din judeţ; corul Cântarea României, condus de maestrul Rusu; inginer Caba, dela C. F. R., Dobre Tănăsescu, şeful gării; Ioan Toader, şeful oficiului poştal, etc.

Trenul mortuar intră încet în gară, tras de cele două locomotive, îmbrăcate în tricolorul cernit şi drapat cu pajura Reginei.

Măsurile de ordine au fost ţinute de d. maior Al. Enescu, comandantul legiunii şi şeful poliţiei, ajutat de d-nul chestor Bolfa.

După terminarea serviciului religios, populaţia, cu privirile spre cer, într'o impresionantă reculegere, cu ochii scăldaţi în lacrimi, îşi îndreaptă ruga către cel Atotputernic spre a avea în grije pe buna Regină, ce ne-a părăsit pentru totdeauna, dar a cărei amintire va rămâne în sufletul nostru vie şi deapururi nepieritoare.

Trenul îşi urmează drumul, plecând încet mai departe, spre locul de veci.

IN GARA PITEŞTI

Piteşti, 24 Iulie

Trenul mortuar, care transporta rămăşiţele pământeşti ale M. S. Reginei Maria spre Curtea-de-Argeş, a sosit în gara locală la ora 2.50 d. a. Trenul a fost garat pe linia a treia.

Gara îmbrăcase încă de eri d. a. haina de doliu. Peste tot predomina însă violetul-cardinal. Becurile electrice erau înfăşurate tot în stofă violet şi de culori naţionale. Ele au fost aprinse în tot timpul staţionării trenului în gară şi după plecare.

Au fost prezente toate autorităţile civile şi militare din localitate, şi anume: d-nii N. Ghimpa, primul preşedinte al tribunalului Argeş şi primarul oraşului Piteşti; Ştefan Antoniu, subprefectul judeţului; Toma G. Popescu, prim-procurorul tribunalului; tot corpul de magistraţi, îmbrăcaţi în robe; d-nii C. Dumitrescu, şeful poliţiei; Rătescu, directorul regiunii a VII-a silvice; colonel Pârvulescu, Vasile Dima, inspector C. F. R.; Spiridon Emanoil, avocat şi fost prefect; Fanian, şeful gării Piteşti; d-na Elena Stavăr, preşedinta „Crucii Roşii" şi a Societăţii azilului de bătrâni; ofiţerii din garnizoană, corpul didactic secundar şi primar, societatea demobilizaţilor, în frunte cu d. Iorgu Zănescu, d. N. Teodorescu, şeful siguranţei; Nicolaescu, comandantul gardienilor publici; un grup numeros de străjeri şi străjere dela şcoalele secundare din localitate şi un imens public, care ocupase tot peronul.

După ce trenul s'a oprit, d. N. Ghimpa, primar, a depus pe sicriu două splendide jerbe de flori.

Slujba religioasă a fost oficiată de protopopul judeţului, asistat de un sobor de preoţi. Răspunsurile au fost date de corul catedralei.

Ochii tuturor persoanelor prezente erau umezi. Coroane de flori roşii au mai fost depuse de prefectura judeţului şi de doamnele dela „Crucea Roşie".

După terminarea serviciului religios, s'au păstrat câteva minute de adâncă tăcere, apoi trenul mortuar a părăsit gara, la ora 3.10, în hohotele de plâns ale mulţimii, îndreptându-se spre Curtea de Argeş.

Mulţimea, care staţionase pe întregul peron al gării şi pe toată întinderea bulevardului gării, s'a împrăştiat în linişte, fiecare ducând în suflet durerea de a fi pierdut pe marea Regină.

Ordinea a fost menţinută de poliţie şi jandarmi, neînregistrându-se nici cel mai mic incident.

In gara Curtea de Argeş

Gara Curtea de Argeş, — de altfel ca şi toate celelalte gări, depe parcursul pe unde a trecut trenul regal cu vagonul mortuar, — era complet drapată în violet-cardinal.

Pe peron se aflau de cu vreme toate notabilităţile oraşului, în frunte cu d. colonel Camenită Petre, prefectul judeţului şi Peahă Ion, primarul Curţii de Argeş.

De asemeni, era înşiruită o companie cu muzică si drapel din reg. 1 vânători, sub comanda d-lui căpitan Ştirbu.

SOSIREA TRENURILOR SPECIALE

La orele 3 jum., a sosit în această gară trenul cu membrii corpului diplomatic, căruia i-a urmat, după un sfert de oră trenul ministerial, din care au descins: I. P. S. Patriarh dr. Miron Cristea, preşedintele consiliului; consilierii regali; membrii guvernului precum şi alţi înalţi demnitari.

In acest tren luaseră loc şi d-nii : Andrei Rădulescu, primul preşedinte al Inaltei Curţi de casaţie ; Viforeanu, procuror general ; Dim. Gusti, directorul general al Fundaţiei regale, dr. Eugen Bianu, directorul general al poliţiilor ; Emil Ciuceanu, director adjunct al presei ; preşedintele sindicatului ziariştilor.

In faţa companiei de onoare era P. S. S. episcopul Grigore Leu al Argeşului înconjurat de cler.

SOSIREA TRENULUI REGAL

Trenul regal soseşte în gara Curtea de Argeş la orele 4 d. a., vagonul mortuar fiind oprit în faţa intrării în hall-ul gării.

D. Ernest Urdăreanu, ministrul Casei Regale, coboară cel dintâi, însoţit de membrii Casei militare a Suveranului, — luând loc în stânga vagonului regal mortuar.

M. S Regele coboară, urmat de membrii Familiei Regale şi de iluştrii oaspeţi regali, oprindu-se în dreapta vagonului mortuar.

Momentul când ofiţerii regimentului 4 roşiori „Regina Maria" iau pe braţe sicriul regal spre a-l cobori din vagonul mortuar, este anunţat prin 75 lovituri de tun, în timp ce muzica intonează Imnul regal, iar clopotele bisericilor sună.

Sicriul regal e trecut prin hall, în piaţeta din spatele gării, unde este aşezat pe afetul de tun.

Sicriul în baldachinul mânăstirii

(Continuare in pag. 3-a)